

Revista
Școlii Gimnaziale Nr.178
Sector 1, București

ARIPI DE PAJURA

Nr.7

Noiembrie 2022

DIN CUPRINS:

- *Gânduri la început de an școlar ...* pag. 2-4
- *Top 5 - Lucruri de făcut în pauză* pag. 5
- *Viața școlii. Activități de care suntem mândri:* pag.6-12
 - *Programul mondial Eco școala*
 - *"Gătim povești"*
 - *Despre Bullying, toleranță, determinare și perspective narrative*
 - *Săptămâna legumelor și fructelor donate*
 - *Haloween*
- *Eveniment: Un veac de la încoronarea Întregitorilor României* pag.13
- *Impresii din excursii* pag.14-18
- *Ferestre spre literatură* pag.19-24
- *Alt TOP 5 – Lucruri care te fac fericit* pag. 25
- *Prietenia la 13 ani ...* pag. 26
- *Prietenia la 14 ani ...* pag. 27
- *Aniversări culturale:*
 - *Septembrie – Alexandru Vlahuță, Marco Polo* pag.28-29
 - *Octombrie – Mihail Sadoveanu, Pablo Picasso* pag.30-31
 - *Noiembrie - Andrei Mureșanu, Claude Monet* pag. 32-33
- *Ce mai facem? Flash Interviu –Teodor Mateescu* pag. 34-35
- *The English pages - "Șumava National Park"* pag. 36-37
- *Une région, une personnalité - Kylian Mbappé* pag. 38-39
- *Sport* pag. 40-41
- *De pe Google (și nu numai...) adunate* pag. 42
- *Să mai și râdem ...* pag. 43
- *Colectivul de redacție* pag. 44

GÂNDURI LA ÎNCEPUT DE AN

Despre începuturi sau emoția primei zile de școală

Toamna s-a grăbit să vină și anul acesta, alungând vacanța de vară parcă mai repede ca oricând. Lacrima copacilor curge în culori înflăcărâte peste străzile din București.

A trecut o vară a visurilor, a amintirilor frumoase, o vară căreia deja îi simt lipsa...

– Să nu întârziați! – Să nu vorbiți neîntrebați! – Să fiți atenți la cei de lângă voi! Să nu...! Astăzi e ziua în care am primit toate sfaturile și regulile de bună purtare, frumos împachetate, de parcă le-am fi luat cu noi în ghiozdan.

Cu gândul rătăcind, încă, printre sclipirile valurilor mării și jocurile de vară, mă pregătesc de plecare.

Pornim spre școală, eu și fratele meu. Un sentiment ciudat mă încearcă, de bucurie, de nerăbdare, de teamă...

Este o singură zi, o zi despre începuturi și regăsiri, prietenii vechi și noi.

Mă simt ca exploratorii din trecut, care porneau pe mare în căutarea unor lumi noi, necunoscute încă. Pe fiecare ne așteaptă o nouă aventură; și tot ce trebuie să facem este să ne lăsăm purtați de vânt, chiar dacă nu știm ce încercări ne așteaptă.

Of, școală dragă! Am revenit cu atâtea visuri noi de împlinit... cu atâtea povești din vacanță, încât nu le poți cuprinde pe toate între zidurile tale colorate...

Să luăm cu toții începutul școlii ca pe ceva minunat, să-l îmblânzim și să ni-l facem prieten. Să ridicăm pânzele albe în vânt și să plecăm spre ținuturile misterioase care ne așteaptă la capătul acestui drum lung.

Pandrea Clara, Clasa a V-a A

GĂNDURI LA ÎNCEPUT DE AN

Clinchetul cristalin al clopoșelului, îl aud din nou la începutul clasei a 6-a. Noutățile pe care doresc să le aflu stau ascunse între coperțile manualelor acestui an plin de speranțe! Curtea școlii a devenit neîncăpătoare pentru mulțimea de copii și de părinți. Țin timpul strâns la piept, încercând să trăiesc fiecare clipă, bucurându-mă de fiecare materie în parte.

Francesca Geambașu,
Clasa a VI-a A

Curiozitatea despre începutul anului școlar mi-a dat târcoale. Mă bucur că și în acest an pot evolua alături de colegii mei și că o să avem ocazia să ne măsurăm fiecare cât de mult a mai crescut.

Karina Ciobanu, Clasa a VII-a A

Începutul școlii este ca un alt capitol din viața noastră plină de entuziasm și curiozitate. Culorile aurii ale toamnei îmi trezesc o dorință de a mă redescoperi.

Alexandru Mocanu,
Clasa a VI-a A

În prima zi de școală am simțit multă emoție.

Mi-e drag să privesc la cei mici din clasa Pregătitoare și clasa 1... îmi aduc aminte că parcă ieri am fost și eu un bobocel, care trecea pe sub podul de flori.

Uneori simt mi-ar plăcea să dau timpul înapoi și să o iau de la început.

Codin Frâncu, Clasa a VII-a A

Minunații ani ai copilăriei se duc repede, uneori chiar prea repede.

Emoțiile primelor zile de școală vor rămâne pentru totdeauna în inimile noastre: respect, colegialitate și stimă în tot ce ne înconjoară acum, când ne dorim să ieșim câștigători la sfârșitul clasei a șasea.

Din fericire, un lucru este sigur: succesul ne așteaptă.

Ana Moșteanu, Clasa a VI-a A

Gânduri la început de an

Este prima zi de școală din ultimul capitol al cărții copilăriei mele. Urmează un an dificil, în care trebuie să dau tot ce-i mai bun pentru examenul important de la final, dar sunt încrezătoare că o să mă descurc.

Emoțiile copleșitoare au început să mă cuprindă încă de dimineață. De-abia așteptam să mă reîntorc la școală, locul în care am întâlnit atât de multe persoane minunate, m-am dezvoltat și am asimilat o mulțime de informații care mi-au modelat caracterul.

Ajung în curtea școlii. Sute de elevi cu buchete de flori în mână ascultă emoționați discursul doamnei directoare și împărtășesc cu colegii lor de clasă impresii din vacanța de vară.

Văzându-mi colegii într-unul din colțurile careului, alerg fericită spre ei. Revederea este cea mai frumoasă parte. Sunt copleșită de îmbrățișările celor mai bune prietene, de-abia așteptând să ne povestim întâmplările și experiențele, apoi mă duc și o strâng în brațe pe doamna dirigintă, persoana care ne-a ghidat de-a lungul acestor ani palpitanți.

Sunt nerăbdătoare să văd ce provocări are să îmi ofere acest an școlar și sunt pregătită să trec peste toate obstacolele acestui traseu al educației și al dezvoltării mele.

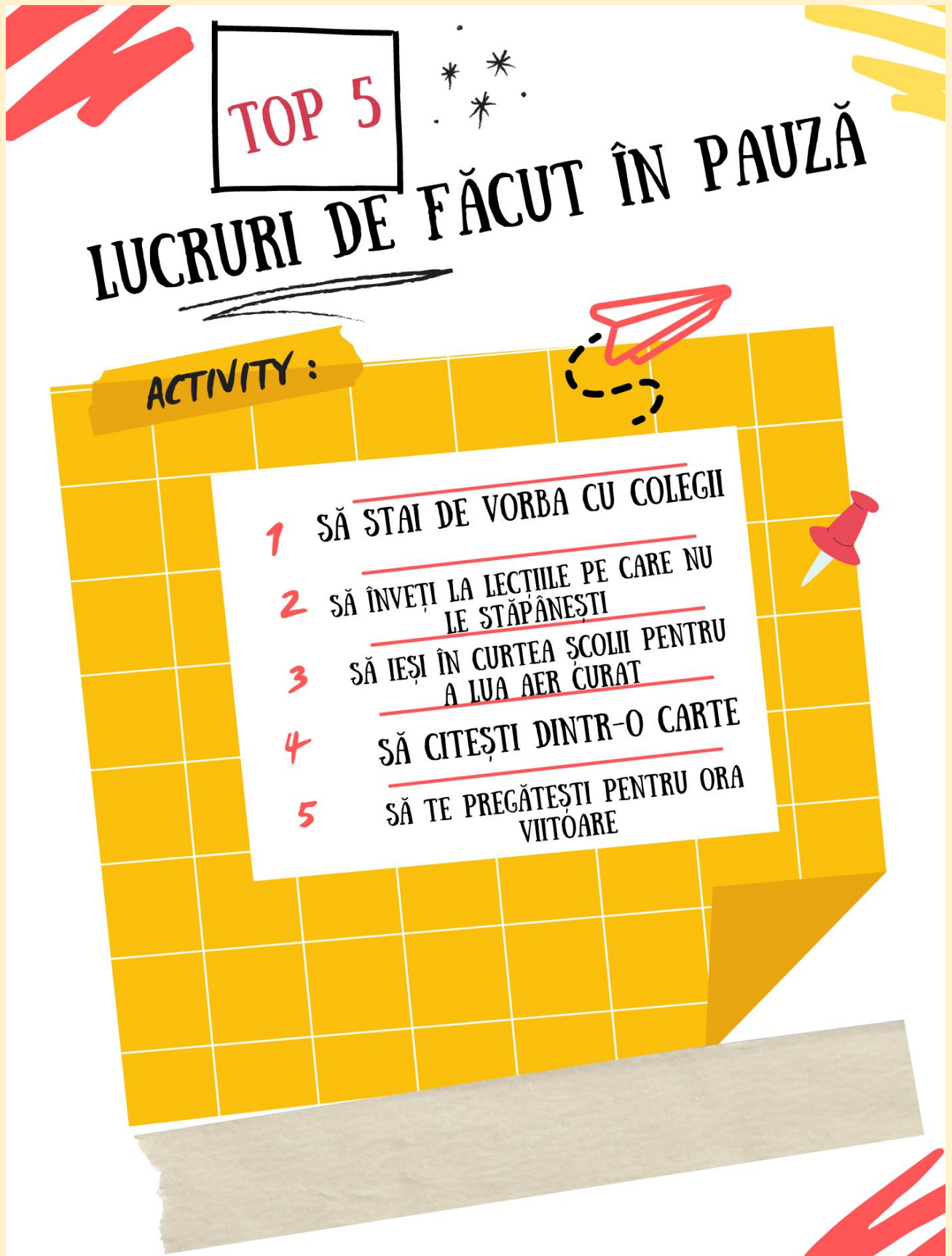
Andreea Mitea, Clasa a VIII-a A

Prima zi de școală a fost un eveniment important pentru mine, deoarece a marcat deschiderea ultimului an școlar pe care îl petrec împreună cu prietenii și colegii mei, cu care am clădit atâtea amintiri frumoase de-a lungul timpului.

Am pășit cu multe emoții în curtea școlii, însă toate au dispărut când mi-am zărit clasa. Mă simțeam tristă, deoarece știam că la finalul anului vom sfârși un capitol important din viață noastră. Dar gândul că pe fiecare dintre noi îl așteaptă un drum minunat, în care vom continua să înflorim, să încercăm și să ne apropiem de visurile noastre, mă făcea fericită.

Ziua a fost plină de zâmbete și râsete. Toți am fost bucuroși să ne revedem din vacanța cea lungă de vară și abia așteptăm să vedem ce urmează să se întâmple în noul an școlar.

Cristiana Oprea, Clasa a VIII-a A

Pagină realizată de Toma Tomescu, Gabriel Nica, clasa a VIII-a A

Activități de care suntem mândri:

Proiecte pentru Școli Verzi

Programul Eco-School a debutat pe mapamond ca program-pilot, în anul 1994, pornind de la necesitatea implicării tinerilor în găsirea de soluții la provocările impuse de dezvoltarea durabilă la nivel local. În România, Programul Eco-School a debutat în anul 1999. Școala noastră este înscrisă în acest program din anul 2018 și se mândrește cu Steagul Verde, o emblemă și o recunoaștere a implicării școlii în acțiunile de ecologizare, de plantare, de strângere selectivă a deșeurilor.

Prin participarea școlii la proiectul „Ambasadorii Mediului” am urmărit creșterea gradului de conștientizare, în vederea gestionării corespunzătoare a deșeurilor, urmărind principiile economiei circulare (reducerea amprenteii de carbon, utilizarea responsabilă a resurselor, managementul corespunzător al deșeurilor) și reducerea cheltuielilor publice cu eliminarea deșeurilor, prin trimiterea acestora la depozitare.

Ziua Verde a Eco-Școlilor a fost o altă activitate desfășurată de școala noastră, de noi copiii, dar și cadrele didactice. Astfel, cu mic și mare am strâns frunzele uscate din curtea școlii, am curățat gradina și am plantat pomi și floricele.

*Această pagină a fost realizată de
Comitetul de elevi Eco School*

Ambasadorii Mediului

Elevii Școlii 178 au decis să înceapă schimbarea de la ei, participând în această acțiune ECO, atât pentru a da un exemplu, cât și pentru a ajuta în mod direct mediul. Copii de toate vârstele au adus deșeuri adunate din viața de zi cu zi, în speranța că această acțiune, cât de mică, va influența pozitiv progresul către o viață mai bună.

Mormane întregi de hârtii, ușor de confundat cu niște dealuri. Recipiente de plastic a căror capacitate ar fi putut umple fără probleme o piscină. Sticle, mai mari sau mai mici, ce așteptau să fie transformate în noi produse pentru raft. Am intervenit asupra acestui peisaj artificial pentru a proteja, de fapt, adevărata natură.

Noi, elevii clasei a VII-a C, provocați de acest subiect, am dorit să ne implicăm, sortând personal gunoaiile strânse. Activitatea a fost distractivă și antrenantă. Am lucrat împreună, colaborând ca o adevărată echipă.

În final, am reușit să selectăm materialele reciclabile, astfel îndeplinindu-ne misiunea de salvare a mediului, dar mai mult, ne-am unit pentru aceeași cauză, ceea ce ne-a îmbunătățit relaționarea.

Andreea Badea, Maria Mețiu, 7C

În cadrul proiectului de reciclare a hârtiei și a cartonului, ne-am unit cu mic, cu mare, atât învățământul primar, cât și cel gimnazial, am adus tot ce foșnea și conținea celuloză, la școală.

Toate deșeurile aduse au fost inițial depozitate într-o grămadă imensă! Pentru a putea fi ridicate deșeurile de mașinile speciale, elevii clasei a 7-a C au făcut mișcare și joc, în ora de educație fizică, triind fiecare categorie (hârtia și cartoanele separat), cu zâmbetul pe buze!

La finalul acestei campanii școala noastră a reușit să recycleze și să colecteze separat plastice, cartoane, hârtie (aproximativ 2 tone) ceea ce a făcut să ne situăm pe locul 21 din aproximativ 200 de unități școlare participante la proiect.

Cu toții știm că este necesar să reciclăm. Însă câți o facem de fapt?

Activități de care
suntem mândri:

"Gătim povești"

Poveștile pot fi surse de inspirație pentru meniul nostru în familie. "Anul lui Billy Miller" m-a provocat să pregătesc brișe.

Proiectul din cadrul clubului de lectură al clasei a implicat toată familia și ne-a adus împreună la "gătit povești".

"La plăcinte înainte!"

Tema lunii din cadrul clubului de lectură a fost prepararea unor mâncăruri descoperite în textele parcurse de noi. Am ales pentru acest proiect vizual o poveste cu multe variante de preparate moldovenești din lumea lui Creangă. Plăcintele au fost delicioase și lectura ...clasică."

Chiriac Teodora-clasa a IV-a B

Tirifon Andrei-clasa a IV-a B

Activități de care
suntem mândri:

Despre Bullying, toleranță, determinare și perspective narative
Atelier de lectură și dezvoltare personală

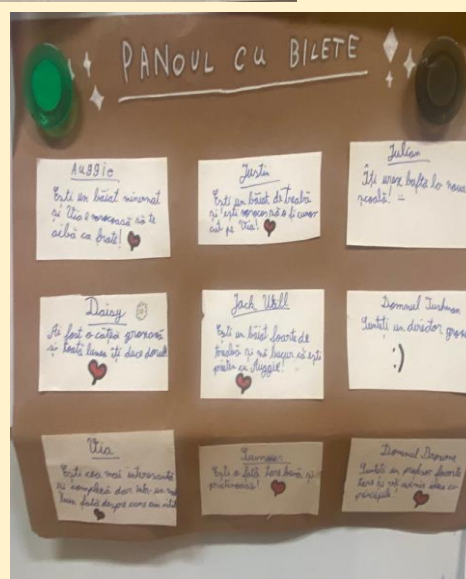
MINUNEA ȘI CARTEA LUI JULIAN R.J. PALACIO

Atelierul a provocat dezbateri în clasă și ne-a ajutat să învățăm să vedem oamenii și acțiunile lor din poziții și puncte de vedere diferite. Morala: „Nu judeca după aparențe!” este cel mai puternic mesaj de luat acasă de fiecare dintre noi.

Personajele cărților propuse și activitățile pe baza lecturilor citite de noi toți au fost captivante. Activitatea mea preferată a fost "Panoul cu bilete" care a presupus scrierea unor mesaje adresate personajelor preferate.

Lazăr Daria-clasa a IV-a B

Cu ocazia acestui atelier am ales să realizez tema în cadrul căreia am avut de conceput un poster. Principiile domnului Browne, profesorul copiilor, personaj secundar în cele două cărți, ar trebui să existe în fiecare sală de clasă pentru a ne aminti că fiecare grup de elevi formează o familie în care numai respectul, empatia și sprijinul reciproc ar trebui să guverneze.

Teodorescu Anastasia, clasa a IV- a B

Activități de care
suntem mândri:

Suflet de copil

Așa am decis să dau titlul paginii mele. De ce? Pentru că este despre ei, prietenii noștri. Împreună cu copiii de la Școala Specială Nr. 5 desfășurăm proiecte frumoase. Am început cu Carnavalul Toamnei. Alături de prietenii noștri am participat la realizarea unor pliante și afișe dedicate culorilor toamnei.

Am continuat cu „Săptămâna legumelor și fructelor donate”. Noi, elevii din învățământul gimnazial am dăruit azi din tot sufletul colegilor de la cealaltă școală fructe și legume și am participat la activități alături de ei! Ca de fiecare dată la astfel de acțiuni ne-au fost alături părinții. Iată cele 3 componente ale educației profesori - părinți - copii care vor lucra mereu împreună!

Această pagină a fost realizată
de Moșteanu Tudor, clasa a
VIII-a A

Halloween

Denumirea sărbătorii este prescurtarea de la "All-hallow-evening", mai exact, ziua tuturor sfinților.

Dovlecii sculptați în chipuri macabre și luminați de lumânări sunt un semn sigur al sezonului de Halloween.

Colegii noștri mai mici ajutați de părinți au ales să facă din această sărbătoare un prilej de a lucra împreună copii și părinți la decorarea dovlecilor.

Chiar au mers la colindat.
Happy Halloween!

Mocanu Alexandru,
clasa a VI-a A

Eveniment

15 Octombrie 2022: un veac de la Încoronarea
Întregitorilor, Regii Ferdinand și Maria

Cu 100 de ani în urmă, festivitățile de la Alba-Iulia și de la București consființeau Unirea și România cea Mare, "Dodoloață". Trei zile de sărbătoare, cu zeci de mii de oameni și capete încoronate din întreaga Europă. "Eu am îngenunchat în fața lui Nando (n.a. - Regele Ferdinand), care a pus greaua coroană pe capul meu, în vreme ce toate clopotele au sunat și acele salve de salut regal au fost trase", rememora Regina Maria

Vechea capitală a principilor medievali din Transilvania fusese redusă, de multe secole, la o cetate-cazarmă, înconjurată de ziduri, unde viețuiau cel mult 10.000 de suflete. Aici urma să aibă loc Încoronarea Întregitorilor României, Ferdinand și Maria, aici aveau să vină capete cu diademă, stăpâni peste țări și peste popoare. Era clar că nimeni nu se putea gândi la alt loc, fie și prin prisma simbolisticii sale: aici intrase victorios Mihai Viteazul, în 1600, la Prima Unire.

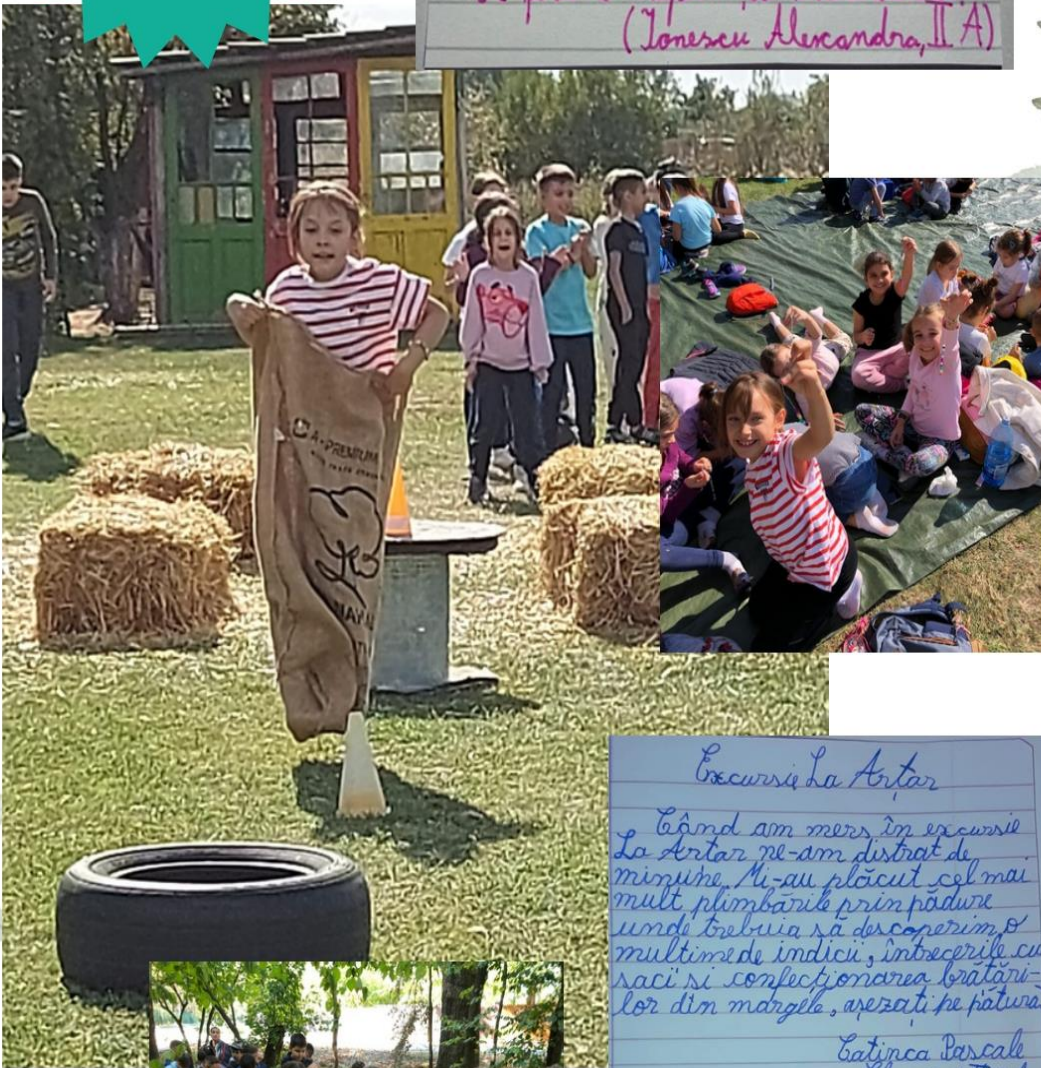
Nicolae Filipescu, politicianul, îi spusese lui Ferdinand încă de la 1915: "Sire, să te încoronezi la Alba-Iulia ca rege al tuturor românilor sau să mori pe câmpia de la Turda ca Mihai Viteazul". Se întâmplă! Pe 15 octombrie 1922, Regele și Regina au venit cu trenul de la București. Pentru că nu se mai găsea nicio cazare în oraș, Maria s-a îmbrăcat și s-a aranjat în vagon. Era într-o "rochie auriu-roșiatică, cu o mantie de catifea roșie pe umeri, căptușită cu albastru și argintiu, purtând pe cap un voal auriu străș pe frunte cu o panglică de aur", cum o descriau cei prezenți.

Georgescu Tudor, clasa a VIIa C

Impresii din Excursii

Excursie
"La Arțar"

Excursia „La Arțar” a fost minunată! Cel mai mult mi-a plăcut când am fost în pădure. Am primit o listă cu lucruri de căutat în natură; o insectă, apă, flori, nori. A fost o experiență interesantă!
(Ionescu Alexandra, II A)

Excursie La Arțar
Când am mers în excursie La Arțar ne-am distrat de minune. Mi-au plăcut cel mai mult plimbările prin pădure unde trebuia să descoperim o multitudine de indici, întrecerile cu saci și confecționarea brățării lor din margele, așezati pe pătura.
Catinca Bercal
Clasa a II-a A

Excursie
la Sâmbăta
de Sus

Iubesc să plec în excursii, mai ales împreună cu colegii și doamna dirigintă, când bucuria este mai mare și glumele mai amuzante! Ultima excursie cu sigurață mi-a rămas în minte și în suflet, deoarece am vizitat unele dintre cele mai frumoase atracții turistice pe care le văzusem până atunci, tocmai în Sâmbăta de Sus. Era o liniște desăvârșită și frumusețea naturii ne înconjura pretutindeni. Mă simțeam liniștită, departe de stresul lumii reale. La întoarcere am avut cea mai distractivă petrecere, în autocar! Am cântat cât ne-a ținut glasul și nu am ezitat să ne aruncăm câte un zâmbet unul altuia.

Cristiana Oprea, Clasa a VIII-a A

Excursia a fost una plăcută, plină de momente frumoase. Punctele de interes au fost variate, de la Castelul Făgăraș la herghelia de la Sâmbăta de Sus. Locul ales a fost unul minunat, pe un câmp întins și cu multe lucruri de făcut pentru a nu te plictisi.

A fost o excursie de neuitat!
Andrei Nedelcu, Clasa a VIII-a A

Această experiență a fost mai mult decât o excursie. Am legat noi prietenii, le-am întărit pe cele vechi și ne-am distrat copios, în același timp învățând lucruri noi și fascinante despre istoria zonei pe care am vizitat-o.

Am simțit că sunt liber - în acele momente când nu deranjăm pe nimeni, stând la umbra unui cireș, în leagăn, ca într-o oază de liniște.

Cel mai mult mi-a plăcut că în această excursie profesorii noștri au încercat să îmbine frumosul cu buna dispoziție, rezultatul fiind ceva spectaculos.

Cea mai frumoasă amintire a fost cea de după masa de seară. Chiar atunci era aniversarea colegului nostru. Toată lumea s-a simțit foarte bine, atmosfera a fost una plăcută, însă punctul culminant a fost venirea tortului, atunci când toți i-am cântat. A fost unul dintre cele mai frumoase momente din viața mea și sigur va ajunge lângă amintirile mele cele mai de preț.

Matei Crețu, Clasa a VIII-a B

M-am distrat în excursie și m-am simțit bine alături de colegii mei. Am vizitat obiective interesante și am învățat foarte multe lucruri despre cultura țării noastre. Mi-au plăcut poveștile de la Prima Școală Românească și liniștea de la pensiune, sper să mai mergem în alte excursii.

Radu Scurei, Clasa a VIII-a A

La poalele Carpaților Meridionali, între Brașov și Sibiu, la câțiva kilometri de Făgăraș, se află comuna Sâmbăta de Sus. Sălbatic și modern în același timp, satul este renumit pentru fântâna tămăduitoare de la Mănăstirea Brâncoveanu.

În experiența trăită alături de doamna dirigintă și de colegii mei, m-am putut bucura de această zonă cu peisaj superb, loc care m-a încărcat imediat cu magia emanată. Serviciile bune oferite de oamenii simpli ai acestor locuri, punctele turistice câte ne atrag din prima clipă, totul ne-a făcut să ne simțim extraordinar și să ne relaxăm. Dintre toate amintirile țesute cu iz de poveste, am rămas fermecată de călătoria la Herghelia din Sâmbăta de Sus. Situată în umbra și liniștea unui râu peste care am trecut, am fost întâmpinată și surprinsă de frumusețea și de eleganța cailor. Recomand cu plăcere această zonă tuturor doritorilor de natura, drumeții, râsete și voie bună, iar eu voi reveni de câte ori voi avea prilejul în acest colț de magie.

Andreea Fierăscu, Clasa a VIII-a B

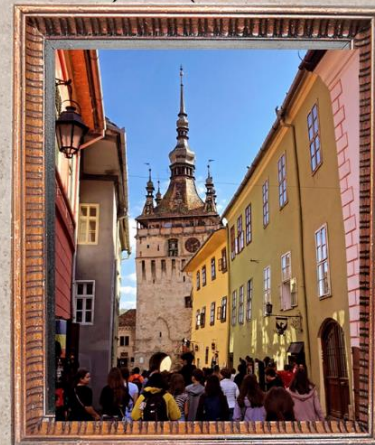

Sighișoara - oraș medieval

La începutul acestui an școlar am povestit ce locuri din toată lumea am mai văzut. Pe fiecare ne-a atins mai apoi un sentiment de vinovăție. Ne-am gândit intens la... Sighișoara! Astfel, cu o oarecare vinovăție, că alergăm – și e bine s-o facem, pentru plăcerea noastră și pentru cunoaștere (istorii, culturi, civilizații, tradiții) – prin toată lumea și neglijăm locurile de acasă, ne-am decis să plecăm în vacanța din octombrie în excursie la Sighișoara.

Înainte de a ajunge la Cetate ne-am oprit la Cetatea Rupea, o altă cetate medievală cu un bogat trecut istoric. Cum soarele a fost mereu cu noi, am profitat și am urcat până în vârful cetății. Aici am aflat multe lucruri interesante, dar a fost și un prilej de a face niște selfie-uri reușite.

La Sighișoara am aflat că au fost ridicate 14 turnuri, 9 dintre ele se mai păstrează și astăzi, printre care: Turnul cu ceas, al tăbăcarilor, al croitorilor, al fierarilor, al cojocarilor etc. Aceștia li se adaugă Scara Școlărilor despre care am aflat că a avut inițial 300 de trepte. Spre norocul nostru, azi mai are 175 de trepte pe care evident că le-am parcurs. Nu am obosit și nu am regretat nimic! Sighișoara va rămâne un oraș în care vom reveni cu plăcere!

Niță Maria, clasa a VI-a A

Ferestre spre literatură

POEZIA ANOTIMPURILOR

Emoție de toamnă

de Nichita Stănescu

A venit toamna, acopera-mi inima cu ceva,
cu umbra unui copac sau mai bine cu umbra ta.

Mă tem că n-am să te mai văd, uneori,
că or să-mi crească aripi ascuțite până la nori,
că ai să te ascunzi într-un ochi străin,
și el o să se-nchidă cu o frunză de pelin.

Și-atunci mă apropii de pietre și tac,
iau cuvintele și le-nec în mare.
Șuier luna și o răsar și o prefac
într-o dragoste mare.

Brumărel

de Ion Pillat

Cu soarele azi galben ca fagurii de miere,
în jurul meu se-nchide un măr boltit de mere.

Din ram eu rup ca-n basme un măr de aur și
O, pom vrăjtit de toamnă, nu poți să mă reții!

Prin ramuri desfăcute ușor de mâna mea,
Zăresc comoara viei și-odihna ei mă vrea.

Sub un butuc de viță rămân culcat pe spate
Privesc în goi la cerul cu ape neschimbate.

Afară-i toamna

de Mihai Eminescu

Afară-i toamnă, frunza 'mprăștiată,
Iar vântul svârlă 'n geamuri grele picuri;
Și tu citești scrisori din roase plicuri
Și într'un ceas gândești la viața toată.

Pierzându-ți timpul tău cu dulci nimicuri,
N'ai vrea ca nimeni 'n ușa ta să bată;
Dar și mai bine-i, când afară-i sloată,
Să stai visând la foc, de somn să picuri.

Și eu astfel mă uit din jet de gânduri,
Visez la basmul vechiu al zânei Dochii,
În juru-mi ceața crește rânduri-rânduri;

De odat'aud foșnirea unei rochii,
Un moale pas abia atins de scânduri...
Iar mâni subțiri și reci mi-acoper ochii.

În vie

de Ion Pillat

„Tot mai miroase via a tămâios și coarnă,
Mustos a piersici coapte și crud a foi de nuc...
Vezi, din zăvoi sitarii spre alte veri se duc;
Ce vrea cu mine toamna, pe dealuri de mă-ntoarnă?”

Nu e amurgul încă, dar ziua e pe rod
Și soarele de aur dă-n pârgh ca o gutuie.
Acum – omidă neagră – spre poama lui se suie
Târâș, un tren de marfă pe-al Argeșului pod.

Cu galben și cu roșu își coase codrul ia.
Prin foi lumina zboară ca viespi de chihlimbar.
O ghionoaie toacă într-un agud, și rar
Ca un ecou al toamnei răspunde tocălia...

S-a dus. Și iarăși sună... și tace. Dar aud
– Ecou ce adormise și-a tresărit deodată –
În inimă cum prinde o toacă-ncet să bată
Lovind în amintire ca pasărea-n agud.”

Nervi de toamnă

de George Bacovia

E toamnă, e foșnet, e somn...
Copacii, pe stradă, oftează;
E tuse, e plâns, e gol...
Și-i frig, și burează.

Amanții, mai bolnavi, mai triști,
Pe drumuri fac gesturi ciudate -
Iar frunze, de veșnicul somn,
Cad grele, udate.

Eu stau, și mă duc, și mă-ntorc,
Și-amanții profund mă-ntristează -
Îmi vine să răd fără sens,
Și-i frig, și burează.

Ferestre spre literatură

Toamnă

Un anotimp minunat a sosit,
Vremea iar s-a răcorit,
Și norii s-au înnegrit.
Pământul se îmbracă,
Într-un strat de foi,
Care înainte atârna în copaci greoi.
Copiii iar au mers afară,
Și cu spor îndesară,
În traistă nucile,
Și au strâns frunzele cu furcile.
Luna octombrie o așteptăm,
Dovlecii să-i adunăm,
Și împreună să-i sculptăm.
În fantome ne deghizăm,
Și pe stradă ne plimbăm,
Căci așa-i de Halloween,
Dacă îl sărbătorim.

Atunci când au timp,
Și părinții se bucură de acest anotimp.
Alături de copii stăteau,
Și încă o dată puteau,
Copilăria să și-o amintească,
Iar cu cei dragi să o retrăiască.
Mireasma toamnei umple casele,
Și pe mese se întind produsele.
Mirodenii ne încântă,
Iar treaba ne frământă,
Dar fericiți noi suntem,
Căci alături de familie străbatem,
Zilele bune sau rele,
Oricum ar fi ele.

Ana Maia Osoianu, Clasa: a VII-a B

Ferestre spre literatură

O zi de toamnă la bunici

Octombrie a lăsat pe dealuri natura tristă, căci soarele, în drumul lui prin lume, se îndepartează de plaiurile noastre dragi.

Au plecat cântăreții naturii, păsările călătoare, și observăm că au luat cu ei verdele naturii care, prin schimbarea a mii de culori, ne aduce o dublă stare sufletească: bucurie și tristețe.

Sunt în vacanță la bunicii de la Piatra-Neamț, unde am posibilitatea să observ schimbările din natură aproape de sufletul și inima mea.

M-a încântat pădurea arămie privind pe geam, dar m-a întristat că a trecut încă o vară cu calde ploii și veselie. În curând, iarna va bate la ușă!

Totuși să nu ne întristăm prea mult, căci acesta este mersul firesc al timpului.

Îi văd pe bunicii mei cum muncesc pentru ca toate problemele de toamnă să fie rezolvate.

I-am ajutat și eu, după puterile și priceperea mea, și sunt mândru că am putut să aduc "o bucațică de toamnă" în camera bunicilor.

Îi iubesc și îi respect pentru tot ceea ce fac prin exemplul lor, pentru noi, nepoții lor.

Și mă bucur de toamnă...

Teodor Ailioaei, Clasa a V-a B

Ferestre spre literatură

Motanul

Țanțoș stă motanul -
 Coada-i lungă, atârnată
 Ar izbuti să ajungă, în cer, ridicată.
 Blana-i neagră și lucioasă,
 Poate chiar un pic tăioasă.
 În bot un trandafir sângieru îi sclipește.
 Deja înnebunește...
 De ce nu sosește?
 Of, de ce nu sosește?
 Până la urmă apare:
 În raze de soare un botic roz și mic,
 Ce frumusețe!
 O pisică elegantă,
 Cu pași mici, distantă,
 Se apropie ușor, de motanul ispititor...
 Acesta, cum a văzut-o, a tulit-o repejor,
 Înapoi în dormitor.
 A nitat de floare și de amor și de-albastrul ochilor!
 Cât despre frumoasa făptură,
 Cu blana de zahăr și de glazură,
 Putem spune că și-a spus încet, pe mieunate:
 „Motanii, ce făpturi ciudate!”

Clara Sânziana Pandrea, Clasa a V-a A

Cine sunt eu?

De atâtea ori m-am întrebat:
 Cine sunt eu cu adevărat?
 Frântură de eternitate?
 Sau filă ruptă dintr-o carte?
 Așa mă întrebam eu cu mirare,
 Sub a lunii caldă îmbrățișare.
 Cred că acum am înțeles,
 Ce caut eu în lume și în vers.
 Eu sunt iubire și speranță,
 Sunt bucurie și sunt viață.
 Prima ninsoare sunt, într-un
 cuvânt,
 Un fulg de nea purtat de vânt.
 O clipă doar din univers, Și o
 metaforă-ntr-un vers.
 Sunt cea mai visătoare clipă,
 Speranța ce se înfiripă,
 Într-o simplă figură de stil;
 Ce vrea să salveze lumea,
 Cu o inimă de copil.

Clara Sânziana Pandrea, clasa a V-a

Ferestre spre literatură

ORDINUL POVESTITORILOR 15

PE TĂRÂMURI ANTICE

Stăteam de mai mult de două ore și priveam cum stelele scilpeau ca niște cristale pe cerul întunecat ca smoala. Părea că cineva pictase în negru întinderea uriașă, apoi o înțepase în mii și mii de locuri pentru a lăsa lumina să pătrundă. Trecuse deja de miezul nopții, însă nu puteam să adorm. Am tras perdelele, am aprins veioza și am luat prima carte din bibliotecă pe care mi-au picat ochii. Auzisem mai demult că una dintre cele mai bune modalități pentru a adormi este cititul. Mi-am mijit ochii din cauza diferenței neașteptate de lumină și am încercat să deslușesc titlul: *Tărâmuri antice*. Nu mai citisem niciodată această carte, dar îmi aduceam aminte că o primisem în urmă cu câțiva ani de ziua mea. Am deschis-o la prima pagină și înainte să pot citi un cuvânt, am adormit.

Mă simțeam incremenită. Nu puteam să mă mișc. Panicată, am încercat să strig, însă buzele mele erau pecetluite. Inima începuse să bată precipitat. Fiecare mușchi se încorda, făcându-mă să mă simt și mai neputincioasă. Mintea mea încerca să perceapă ce se petrecea, însă cu cât mă gândeam mai mult, cu atât deveneam mai confuză. Fără să mă calmez nicio clipă, am așteptat. O lumină aurie scilpea în depărtare și devenea mai arzătoare cu fiecare secundă. Deodată, ca și cum cineva ar fi apăsât pe întrerupător, au apărut și alte culori: albastru, verde, roșu, și mi-am dat seama că priveam un peisaj. Nu știam unde se afla locul la care mă uitam. Lumina aurie, care acum devenise un soare sclipitor, îmi ardea pielea, în timp ce un templu din piatră îmi bloca privirea. Am mai încercat încă o dată să îmi schimb

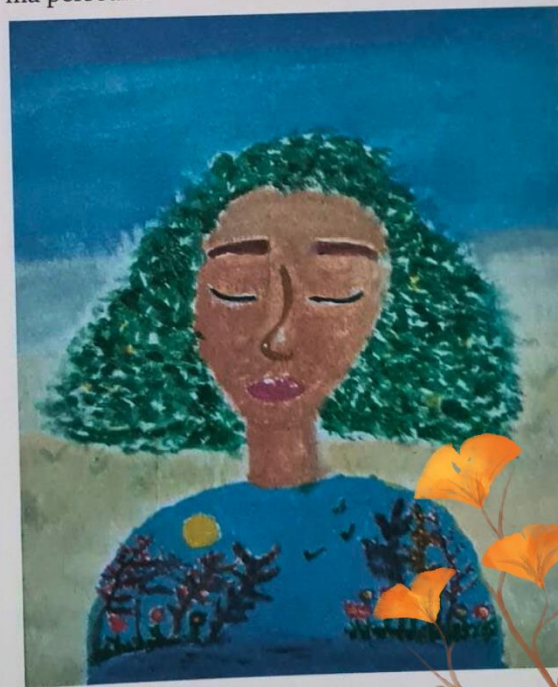
poziția, însă, chiar dacă acum puteam vedea, rămăsesem nemișcată.

— Ce este asta? a răsunat o voce viguroasă.

Inima mi-a tresărit atât de violent, încât pentru câteva momente am crezut că m-am mișcat.

— Ți-am mai spus, a răspuns cineva pe un ton puțin ridicat. Acesta este unul dintre templele Nymphaeum care este închinat nimfelor, zeităților minore.

— Și de ce trebuie să îl vizităm? a continuat prima persoană.

41

Ferestre spre literatură

— Mă vizităm, Ermin. Este în drumul nostru spre Olympia, unde au loc Jocurile Olimpice din vara aceasta, a spus cu blândețe celălalt om.

Mi-am ținut respirația când am văzut persoanele care au trecut pe lângă mine fără măcar să îmi arunce o privire: un băiat înalt, brunet și o altă persoană plinuță, cu părul cărunt. Am încercat să strig, dar am uitat că nu puteam să fac asta. Agitată, am lovit cu piciorul în pământ și am rămas cu gura căscată. Puteam să mă mișc! Eliberată, am mai strigat încă o dată.

— Bună ziua! Scuzați-mă! Mă puteți auzi?!

M-am încruntat atunci când, după câteva încercări, mi-am dat seama că nu mă puteau auzi.

— Cât de norocos sunt să pot fi spectator la Jocurile Olimpice, nu? Se desfășoară doar o dată la patru ani, domnule profesor Demetrius. Iubesc vacanța de vară. Anul viitor, când o să am doisprezece ani, voi putea începe și eu să mă antrenez și să fac pregătiri sportive ca să ajung să concurez la Jocurile Olimpice. Mi-am luat papyrusul ca să îmi notez lucrurile importante și...

Înainte să termine propoziția, Ermin a dispărut din raza mea vizuală. Mi-a luat ceva timp să realizez că era întins pe jos, cât era de lung.

— Of, of, of! a exclamat profesorul Demetrius amuzat și îngrijorat în același timp. Ți-am spus să fii mai atent pe unde mergi când vorbești. Te pierzi în lumea ta și nu mai ești concentrat la ce se întâmplă în jurul tău.

Nici nu știu de ce m-am ținut după cei doi. Poate pentru că eram pierdută sau poate pentru că erau de-a dreptul caraghioși și mă făceau să mă simt plăcut. Am încetat să îmi mai pun atâtea întrebări, pentru că descoperisem că mă simțeam confortabil în preajma lor, ca și cum erau niște prieteni vechi. Mă simțeam aproape ca într-o vacanță.

O bună parte din drum Ermin a fost mai mult pe jos decât în picioare. Am mers mult până am ajuns

în Olympia, iar Ermin nu s-a oprit nicio secundă din vorbit. Am trecut pe lângă mai multe temple apoi prin Agora, despre care am aflat că era piața centrală și locul de întâlnire în orașele grecești și pe lângă foarte multe statui înfățișând zei și zeițe precum Poseidon, Atena, Zeus și Artemis. Când am ajuns în arenă, era o îmulzeală foarte mare, însă nimeni nu părea să mă observe. Ermin și profesorul Demetrius aveau locuri, dar eu a trebuit să stau în picioare. Din discuțiile lor am înțeles că Jocurile Olimpice se desfășurau pe o perioadă de cinci zile. Aceasta era cea de-a patra zi și aveau loc probele de pentatlon, alergări de care și călărie.

Am urmărit fascinată toate probele. Nu mai văzusem niciodată alergări de care și am fost impresionată. Când totul s-a încheiat și publicul a început să se retragă, i-am urmat pe profesor și pe băiat spre ieșire. Adâncită în gândurile mele, nu am mai fost atentă la ce se petrecea în jur.

Am ieșit din arenă și m-am trezit în mijlocul nopții. Ermin și profesorul Demetrius dispăruseră. Am încercat să îi strig, însă nimeni nu mă putea auzi. Am așteptat. Nimeni nu a venit să mă consoleze, să îmi spună că totul e bine sau să mă întrebe ce s-a întâmplat. Lacrimile mi-au inundat fața. Mă simțeam pierdută. M-am șters cu mâneca și am deschis încet ochii. Nu mai eram în Olympia. Eram acasă în camera mea, iar cartea cu *Tărâmurile antice* era pe pat, deschisă la ultima pagină. Un zâmbet uriaș mi-a apărut pe față gândindu-mă la aventura mea.

Am privit pe geam. Stelele ca niște cristale scilipeau pe cerul întunecat ca smoala.

Text de Teodora Mateescu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială Nr. 178, București

Desen de Maria Alexandra Julea

Alt Top 5

LUCRURI CARE TE FAC FERICIT

- 1 Să ai părinți cărora le pasă de tine.
- 2 Să petreci timp cu prietenii tăi.
- 3 Să ajuți pe cei care au nevoie
- 4 Să le faci o bucurie persoanelor din jurul tău.
- 5 Să îți faci amintiri frumoase cu persoanele apropiate

PRIETENIA

la 13 ani

Prietenia reprezintă o sursă importantă de fericire și entuziasm, pe care ți-o oferă o persoană care la început îți era străină.

Cel care rămâne lângă tine în momentele tale bune, cât și în cele rele, acela este un prieten pe care te poți baza.

În momentul în care îți alegi prietenii, trebuie să îi alegi pe cei care te determină să te dezvolti.

David Neagu, clasa a VII-a C

Prietenia este confortul pe care îl poți simți în aproape orice moment cu o persoană la care ții așa cum este.

Patricia Suto, clasa a VII-a C

Prietenia este relația în care poți glumi, poți cere ajutor fără a răsplăti și poți cere un sfat sau o părere sinceră. Prietenia este construită prin respect și solidaritate prin înțelegere și compasiune.

Badea Andreea, clasa a VII-a C

Pentru mine, prietenia este un val intens de emoții trăite în momente frumoase, dar și complicate.

Raluca Rotaru, clasa a VII-a C

Prietenia înseamnă loialitate, respect și încredere. Dacă nu le ai pe acestea, e greu să spui că ai o prietenie sinceră.

Teodora Mihai, clasa a VII-a C

... reprezintă descoperirea, cunoașterea lumii din jur, dar și a sinelui. Prietenii îți sunt alături în cea mai importantă perioadă a vieții, în care te dezvolți și în care trăiești cele mai frumoase momente alături de ei. - **Ana-Maria Predescu**

... reprezintă respect, acceptare și înțelegere. Prietenul este persoana alături de care îmi pot face noi amintiri, care mă ajută la greu și cu care îmi place să petrec timp. -- **Alexandra Gabriela Ciucă**

... aduce fericire și prosperitate unui adolescent. Împreună cu prietenii, ai curajul să explorezi, să încerci și să trăiești viața așa cum îți dorești, deoarece ești însoțit de persoane minunate, care te înțeleg și te sfătuiesc în călătoria ta. - **Cristiana Andreea Oprea**

... este, pentru mine, una dintre cele mai importante relații din viața unui copil. Se bazează pe ajutor, încredere, încurajare și sprijin. - **Andreea Maria Mitea**

... înseamnă să faci o diferență în viața cuiva. Să îl accepți așa cum este, să îi fii alături în orice se întâmplă și să îl iubești necondiționat. - **Alexia Maria Stancu**

... înseamnă încredere și sprijin. Prin prietenie, înțeleg să fii acolo pentru celălalt în momentele cele mai grele, să îl ajuți să treacă peste ele și să sărbătorești împreună. - **Tudor-Radu Moșteanu**

La 14 ani,

PRIETENIA...

... simbolizează sinceritatea și respectul unui om față de celălalt; un prieten adevărat îți este acolo în orice situație și te ajută să treci peste orice situație, să treci peste momentele grele pe care le ai zi de zi, să treci peste anumite situații. Eu înțeleg prin prietenie două persoane ce își creează în timp o conexiune și pe care o dezvoltă de-a lungul vieții, prin diferite experiențe pe care le trăiesc împreună.

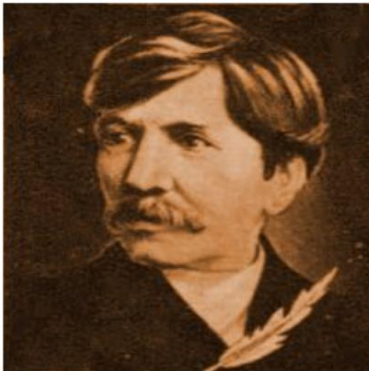
- **Matei Ștefan Iliescu**

Aniversări culturale

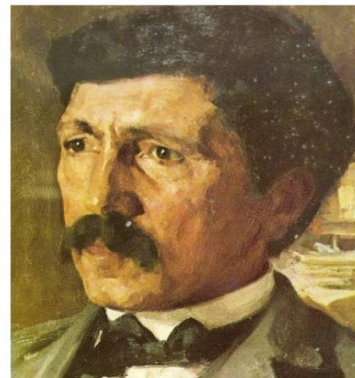
SEPTEMBRIE

**Alexandru
Vlahuță**

(5 septembrie 1858 - 19 noiembrie 1919)

Alexandru Vlahuță a fost un important scriitor, jurnalist, poet, traducător și om de cultură român din perioada interbelică.

A fost primul român care a publicat o carte de geografie pentru școlile primare. Cartea sa, intitulată "Pământul nostru" (1896), a fost un mare succes și a fost reeditată de mai multe ori.

"E o fericire să fii iubit. E una și mai mare: să iubești. Cine le are pe amândouă e mai presus de lumea timpului, mai tare decât soarta, mai tare decât moartea."

-Alexandru Vlahuță

SEPTEMBRIE

Aniversări culturale**Marco Polo**

S-a născut în jurul anului 1254. În relatările sale menționează anul 1271 ca data de plecare în lunga călătorie către China. A pornit la drum împreună cu tatăl și cu unchiul său.

Acolo a câștigat rapid încrederea conducătorului mongol Kubilai Han din dinastia Yuan, care domnea pe atunci peste Peking, executând în misiunea sa călătorii de afaceri. 1295 a fost anul reîntoarcerii la Veneția, dar a fost capturat de către genevezi și trimis în 1298 în închisoare. În închisoare l-a rugat pe colegul său de celulă, scriitorul Rustichello din Pisa, să noteze trăirile lui Marco din China.

Cunoscută sub mai multe titluri: „Diversitatea Lumii”, „Cartea Minunilor” sau „Milionul”, lucrarea venețianului Marco Polo (1254-1324) este una dintre marile serieri de călătorie din Evul Mediu și prima care dezvăluie Occidentului european lumea imensă și fabuloasă a Chinei și a Asiei.

Cartea lui Marco Polo a cunoscut un enorm succes, a fost tradusă în toate limbile europene și în multe altele, fiind un îndrumar de bază pentru geografii, călătorii și negustorii din perioada Renașterii. Cristofor Columb a avut și el un exemplar, din 1485, în versiunea latină, pe care l-a adnotat.

Savanți și mari erudiți s-au aplecat asupra textului dictat de Marco Polo, publicând ediții însoțite de comentarii și note, încercând să stabilească itinerarul destul de neclar al călătoriei, concordanțele dintre denumirile date de venețian și transcrise după ureche și cele reale sau actuale.

Aniversări culturale

OCTOMBRIE

Mihail Sadoveanu

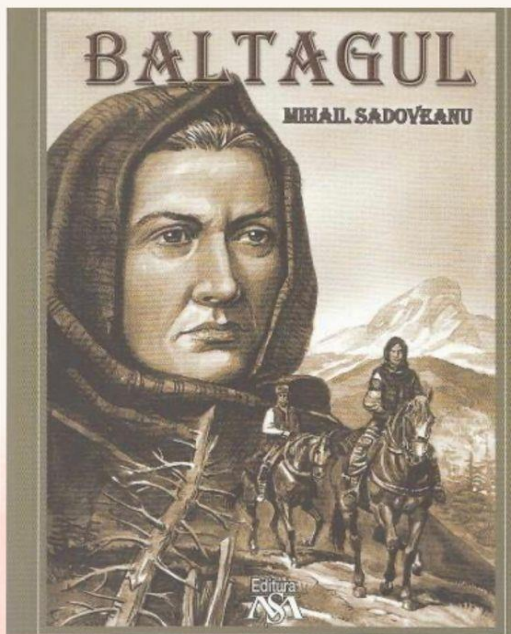
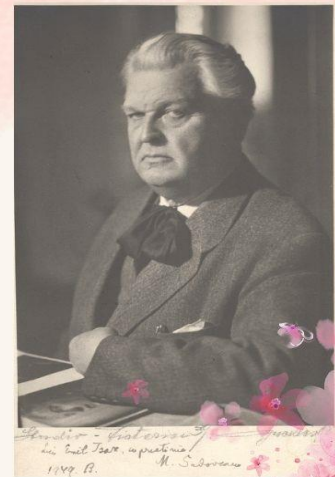
(5 octombrie 1880- 19 octombrie 1961)

A fost un scriitor, povestitor, nuvelist, academician și om politic român.

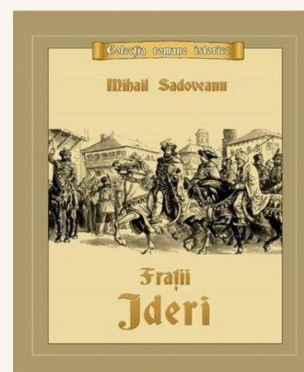
Cărți populare ale autorului: "Frații Jderi", "Baltagul", "Dumbrava minunată", "Hanu Ancuței"

Expresii, citate:

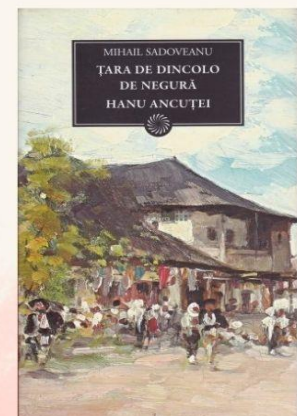
- "Fericirea este în noi, niciodată în jurul nostru."
- "Dacă prostia ar produce suferință, sunt oameni care ar trebui să umble urlând de durere"
- "Ticăloșia și luxul se țin de mână"
- Iar după ce se cufunda soarele înspre tărâmul celălalt și toate ale depărtării se ștergeau și lunecau în tainicele neguri, focurile luminau zidurile de piatră, gurile negre ale ușilor și ferestrelor zăbrelete. Contenea câte un răstimp viersul lăutarilor, și porneau poveștile. (*Hanu Ancuței* de Mihail Sadoveanu)

"Baltagul" – roman tradițional și obiectiv (1928)

"Frații Jderi" - o trilogie alcătuită din romanele "Ucenicia lui Ionuț" (1935), "Izvorul Alb" (1936) și "Oamenii Măriei Sale" (1942)

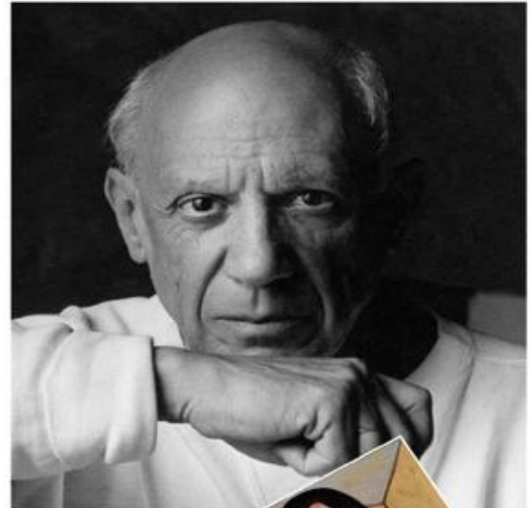
"Hanu Ancuței" (1930)

Aniversări culturale

OCTOMBRIE

Pablo Picasso

(25 Octombrie 1881 – 8 Aprilie 1973)

Pablo Ruiz y Picasso a fost un artist plastic spaniol. A fost un copil genial, la Paris un străin „iresponsabil,” datorită căruia însă cartierul Montmartre a intrat în legendă.

Unul dintre cei mai influenți artiști ai secolului 20, el este cunoscut pentru co-fondarea mișcării cubiste, inventarea sculpturii construite, co-inventarea colajului și pentru marea varietate de stiluri.

„Femeie cu beretă și rochie cadrilată”

Vandută pe 28 februarie 2018 cu
64.670.000\$

„Femeie așezată”
1909

Aniversări culturale

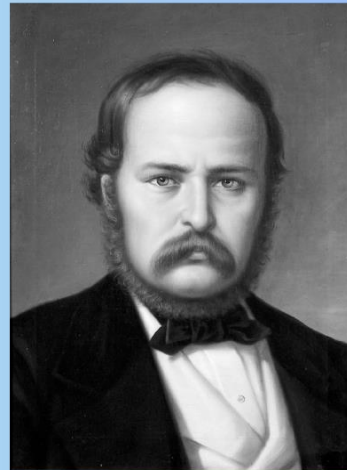
NOIEMBRIE

Andrei Mureșanu

(16 noiembrie 1816 - 12 octombrie 1863)

Andrei Mureșanu a fost un poet și revoluționar român din Transilvania.

Născut în familia unui mic întreprinzător greco-catolic, a studiat filosofia și teologia la Blaj, lucrând apoi ca profesor la Brașov, începând cu 1838. A început să publice poezie în revista „Foaie pentru minte, inimă și literatură”. S-a numărat între conducătorii Revoluției din 1848, ca membru în delegația Brașovului la Adunarea de la Blaj, în mai 1848.

Un răsunet

Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani
Acum ori niciodată croiește-ți altă soarte,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.

Acum ori niciodată să dăm dovezi în lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte, un nume de Traian.

Înaltă-ți lata frunte și cată-n giur de tine,
Cum stau ca brazi în munte voinicii sute de mii;
Un glas ei mai așteaptă și sar ca lupi în stâne,
Bătrâni, bărbați, juni, tineri, din munți și din câmpii.

Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
Viață-n libertate ori moarte" strigă toți.

Pre voi vă nimiciră a pizmei răutate
Și oarba neunire la Milcov și Carpați
Dar noi, pătrunși la suflet de sfânta libertate,
Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați.

O mamă văduvită de la Mihai cel Mare
Pretinde de la fii-și azi mână d-ajutori,
Și blastămă cu lacrimi în ochi pe orișicare,
În astfel de pericol s-ar face vânzători.

De fulgere să piară, de trăsnet și pucioasă,
Oricare s-ar retrage din gloriosul loc,
Când patria sau mama, cu inima duioasă,
Va cere ca să trecem prin sabie și foc.

N-ajunge iataganul barbarei semilune,
A cărui plăgi fatale și azi le mai simțim;
Acum se vără cnută în vetrele străbune,
Dar martor ne de Domnul că vii nu oprimim.

N-ajunge despotismul cu-ntreaga lui orbie,
Al cărui jug de seculi ca vitele-l purtăm;
Acum se-ncearcă cruzii, cu oarba lor trufie,
Să ne răpească limba, dar morți numai o dăm

Români din patru unghiuri, acum ori niciodată
Uniți-vă în cuget, uniți-vă-n simțiri.
Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă și silă, viclene uneltiri.

Preoți, cu cruce-n frunte căci oastea e creș
Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost'pământ.

Poemul său „**Un răsunet**”, scris la Brașov pe melodia anonimă a unui vechi imn religios, poem denumit ulterior „**Deșteaptă-te, române!**”, a devenit imn revoluționar - fiind numit de Nicolae Bălcescu „**Marseilleza românilor**”. În 1990, „**Deșteaptă-te, române!**” a devenit imnul de stat al României.

Aniversări culturale

NOIEMBRIE

Claude Monet

14 noiembrie 1840- 5 decembrie 1926

Sâmbătă, 14 noiembrie, s-au împlinit 180 de ani de la nașterea lui Claude Monet, remarcabil pictor francez. A rămas în istorie drept părintele fondator al mișcării impresioniste, care și-a primit numele de la un tablou pictat de el, „Impresie – răsărit de soare” (1872), care înfățișează un peisaj cețos din Le Havre, de pe coasta Normandiei, locul în care Monet a crescut și a pictat multă vreme sub cerul liber, descoperindu-și talentul de a surprinde, ca nimeni altul, lumina și atmosfera.

”Impresie-răsărit de soare“ (1872)

Monet va aborda o paletă de culori calde și strălucitoare, iar stilul său este caracterizat ca apropiat de cel al lui Edouard Manet.

“Podul japonez (1920-1922)”

Pasiunea pentru natură, pentru jocul de lumini și umbre, pentru felul în care forma se topește în culoare s-a concretizat într-un creator de școală, stilul său fiind mai apoi unul care a inspirat generații de artiști.

Începând cu anul 1980, casa lui Monet din Giverny găzduiește Fundația Claude Monet. Fundația a reconstruit în întregime atmosfera care l-a înconjurat pe artist în timpul vieții și pe care a imortalizat-o pe pânzele sale.

“Nuferi”(1907)

Ce mai facem?

Flash interviu - Teodora Mateescu

Despre colega noastră Teodora Mateescu, din clasa a VII-a B, știm că este o fată extrem de talentată, sensibilă și modestă. Este atât de talentată încât Editura Arthur i-a publicat mai multe povestiri pentru copii. Pe lângă faptul că este „o mică scriitoare”, în relația cu noi a dat dovadă că este o bună colegă. Este acea prietenă în care poți avea încredere și pe care te poți baza întotdeauna până la capăt. Chiar dacă a ajuns să fie cunoscută, este modestă și iubeste să desfășoare activități cu noi toți. Știe să fie o bună prietenă. O admirăm mult și suntem foarte mândri de ea!

Și ne-am gândit să o întrebăm care este rețeta succesului și ce trebuie să facă un copil talentat ca să devină scriitor (re)cunoscut.

R: De când scrii, Teodora?

Teodora: Am început să scriu la o vârstă foarte fragedă, când abia învățasem să fac literele (adică pe la cinci ani). Îmi făceam propriile povești inspirate din experiențe personale sau ce vedeam la alți oameni. Uneori le însoțeam și cu ilustrații. Am descoperit de curând foile scrise și unele povești erau intitulate „Fluturile de lapte” sau „Banana face o călătorie în Thailanda”. Am fost foarte bucuroasă să le citesc și să mă întorc pentru câteva minute în trecut.

R: Atunci ai descoperit că îți place să scrii?

Teodora: Cred că am descoperit că îmi place să scriu odată cu primele compuneri de la școală. Atunci când am văzut că munca mea era apreciată am fost foarte fericită. Acest lucru m-a încurajat să continui să scriu pentru a face și mai mulți oameni bucuroși.

R: Îți mai amintești cum suna sau despre ce era vorba în primul text pe care l-ai scris?

Teodora: În afară de textele pe care le făceam când eram mică, prima poveste mai dezvoltată a fost despre natură. Atunci îmi plăceau foarte mult descrierile (și încă îmi plac), iar natura era un subiect destul de vast. În poveste era vorba despre o căprioară care se rătăcise într-o pădure. După ce a trecut prin aventuri, pericole și mistere a ajuns, în final, pe pajiștea pe care o cunoștea. Țin minte că mi-a plăcut mult povestea și că eram foarte mulțumită de ea.

R: Când scrii? Care sunt momentele în care te simți mai inspirată?

Teodora: Scriu oricând. Uneori oamenii îmi spun că sunt ca o mașinărie: apeși pe "play" și începe să meargă. Pur și simplu scrisul îmi vine natural. Consider că a fost un fel de dar, un talent cu care m-am născut și pe care l-am cultivat

R: Am văzut că povestirile tale au fost publicate în diferite antologii de creații literare, inclusiv în mai multe numere din revista Ordinul Povestitorilor. Cum ai reușit, în afară de talent?

Teodora: Fiindcă sunt o persoană îndrăznească, căreia îi plac provocările, am vrut să particip în primul rând pentru a-mi demonstra mie că pot. Atunci când am câștigat am fost extrem de fericită. Desigur, această reușită m-a împins către și mai multe concursuri. Cred că până la urmă este vorba și de cum te setezi. Mi-am dorit să câștig și am câștigat, am avut încredere în mine și am câștigat. Sunt convinsă că așa funcționează multe lucruri, nu numai când vine vorba de scris, dar și în viață.

R: Este cunoscut faptul că scriitorii sunt, în primul rând, pasionați cititori. Trebuie să cunoști lumi pentru a crea și tu altele. Dacă ar trebui să alegi, care ar fi cartea care te-a marcat, care a contribuit cel mai mult la formarea ta?

Teodora: Atunci când am citit seria de cărți Pollyanna am rămas profund impresionată. Chiar dacă are o temă non-ficțională, m-a învățat numeroase lucruri care m-au ajutat în viață. Cel mai important lucru pe care încerc să îl aplic în fiecare zi este să zâmbesc. Pollyanna, fata din carte, chiar dacă a trecut prin multe evenimente nefericite, niciodată nu a încetat să vadă partea plină a paharului. Era politicoasă, veselă și... zâmbea. După ce am citit cartea am realizat că și un gest atât de mic, cum este zâmbitul, poate însemna ceva atât de mare.

R: Și un personaj în care te-ai regăsit?

Teodora: Personajul Bastian din cartea „Povestea fără sfârșit” este o persoană în care m-am regăsit. Cu toate că este băiat, are o pasiune mare pentru citit, întocmai ca și mine.

R: Ce face Teodora Mateescu atunci când nu învață și nici nu scrie?

Teodora: În timpul liber îmi place să petrec timp cu familia și prietenii. Să mergem în parc, să ne plimbăm și să discutăm. Uneori citesc, altelei desenez, croșetez sau ascult muzică. Toate acestea mă fac să mă simt bine și îmi conferă o stare de relaxare.

R: O întrebare pe care ai fi dorit să ți-o adresăm, dar nu ne-am gândit? Și răspunsul, evident.

O întrebare la care îmi face plăcere să răspund este: "Cum faci față unui eșec?" Aceasta este o întrebare pe care mi-o adresez adesea, mai ales atunci când nu câștig la un anumit concurs. De obicei vedem la ceilalți doar reușitele, premiile și câștigurile și adeseori tindem să uităm că drumul până acolo a fost pavat cu eșecuri. Dar, este decizia noastră dacă lăsăm acele nereușite să ne doboare sau, dimpotrivă, învățăm din greșelile pe care le-am făcut și știm să nu le mai repetăm data viitoare.

The English Page

ENGLISH CLASS - EDUCATIONAL ACTIVITIES

Šumava National Park

In order to raise public awareness for the preservation of the unique and fragile ecosystem of national parks, our English class proposed a series of team presentations on European conservation areas. Students did their best to depict the natural wonders, offering their audience an unforgettable experience with their naturalist skills in navigation and tourism, but also because of their communicative passion for environment.

Inspired by Clara and Tudor’s impressive stories about Czech Republic, we let our imagination wander.

“One of the great things about national parks is they belong to everybody.”
Barack Obama, in an interview with TODAY

Where is it?

The Šumava National Park is located in the South Bohemian regions of the Czech Republic along the border with Germany and Austria.

Location:
Czech Republic
Length:
100 km (62 mi)
Width:
20 km (12 mi)
Area:
680.64 km² (262.80 sq mi)

What animal and plants are there?

The Bohemian Forest mountain range is covered by the most extensive forest in Central Europe, whose natural composition was, however, changed and today spruce plantations prevail in most of the area. In many places non-native spruce varieties were planted. You can find bark beetle and lynxes.

A National Park is an unforgettable naturalist experience

Why is it a National Park?

It is a National Park because it is the largest forest in the Center Europe, and it has crystal clear lakes. You can go hiking, cycling and skiing.

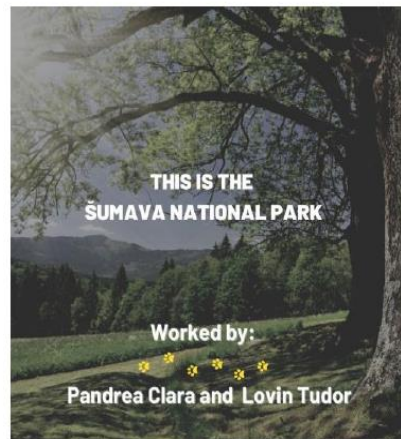
“A national park is not a playground. it’s a sanctuary for nature and for humans who will accept nature on nature’s own terms.”

What landscape is like?

The Bohemian Forest mountain range is covered by the most extensive forest in Central Europe. Numerous large plateaux with raised peat bogs, glacial lakes.

“The generation of our kids are more mindful of how we haven’t always taken care of the planet, and with climate change affecting everything, they are demanding action. Nature is more resilient than we think, if we are intentional about it.” Barack Obama, in an interview with TODAY

We’re hoping that by us reminding ourselves of how precious these resources are that we’re going to learn something, not just about how to maintain national parks, but why it’s so important to deal with issues like climate change that threaten the entire planet.

By: 5th Grade A – Intensive English Class
Coordinator teacher Raluca Milescu

UNE RÉGION, UNE PERSONALITÉ

Une jeune personnalité,
une jeune région parisienne

Kylian Mbappé, né le 20 décembre 1998 dans le **19e arrondissement de Paris**, est un footballeur international français qui évolue au poste d'attaquant au Paris Saint-Germain. Vainqueur du championnat de France en 2017 avec l'AS Monaco, il est transféré le 31 août 2017 au Paris Saint-Germain. Le soir même, il marque son premier but en équipe de France. Kylian Mbappé est l'un des acteurs majeurs de l'équipe de France qui remporte la Coupe du monde 2018 en Russie. Champion du monde à dix-neuf ans, il devient le deuxième plus jeune joueur après Pelé à inscrire un doublé en phase finale de Coupe du monde (en huitième de finale face à l'Argentine) et à marquer lors de la finale, remportée 4-2 devant la Croatie. Buteur à quatre reprises, il est désigné meilleur jeune joueur de la compétition par la Fédération internationale de football association (FIFA).

Fin 2018, il remporte le trophée Kopa du meilleur joueur mondial de l'année de moins de 21 ans. Le 11 juin 2019, il est le plus jeune joueur à inscrire 100 buts au niveau professionnel, à 20 ans et 5 mois. Il est depuis mars 2023, le meilleur buteur de l'histoire du Paris Saint-Germain avec plus de 200 buts inscrits. Il est désigné capitaine de l'équipe de France.

Le **19e arrondissement** a la particularité d'accueillir le plus grand centre pluriculturel et artistique de la capitale : le **parc de la Villette**. Outre ses larges pelouses et jardins thématiques il concentre des lieux d'exposition et musée, des salles de concert et de spectacles, des espaces de loisirs pour les enfants et une salle de cinéma architectural de la **Cité de la musique**.

Le complexe **Philharmonie de Paris** est dédié à la musique classique, à la musique de chambre, aux musiques du monde et au jazz. L'auditorium de la Philharmonie de Paris de 2400 places offre une visibilité et une acoustique exceptionnelles. **La Grande Halle de la Villette** accueille des spectacles, événements culturels en tous genres, salons et festivals. La grande salle du Zénith de Paris alterne concerts de rock, de variétés et spectacles de divertissement.

La Cité des Sciences et de l'Industrie, lieu incontournable de La Villette, aborde les sciences et les techniques de façon ludique et pédagogique. **La Géode**, énigmatique sphère d'acier de 36m de diamètre, abrite une salle de projection de films à l'écran hémisphérique XXL.

L'immense **parc de la Villette** qui s'étend sur 35 hectares est le plus grand espace vert de la capitale. Ses larges pelouses sont très appréciées pour se détendre, pique-niquer en famille ou entre amis, faire du sport ou profiter des aires de jeux dédiés aux enfants. Le parc compte douze jardins thématiques (jardins des bambous, de la Treille, des ombres, du dragon, des îles...) et offre également à la visite des jardins passagers aux écosystèmes variés soit 3000 m² en faveur de la biodiversité.

MÉMENTO ORTHOGRAPHIQUE ET GRAMMATICAL

Le pluriel des noms

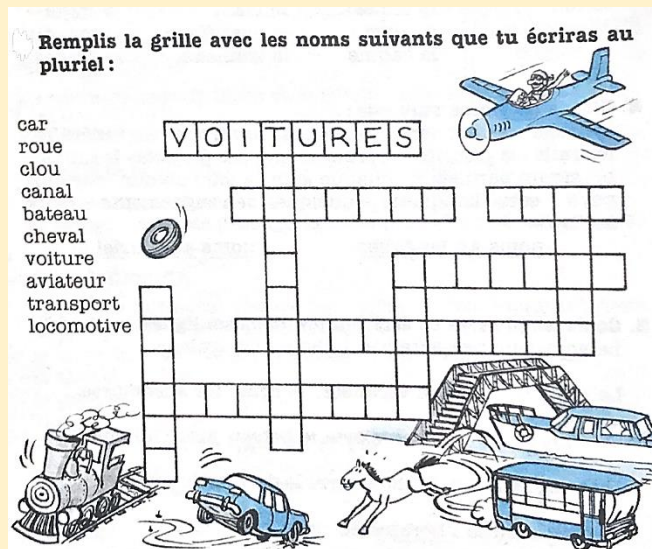
Le nom est bien souvent variable en nombre: il a une forme au singulier et une forme au pluriel. Il existe différentes façons de former le pluriel des noms:

1) La façon la plus courante de former le pluriel des noms est d'ajouter un -s à la fin de leur forme au singulier: un ami → des amis une maison → des maisons

2) On ajoute généralement un -x aux noms pluriels se terminant par: -au, -eau, -eu: le tuyau → les tuyaux
le chameau → les chameaux
le neveu → les neveux

3) La finale des noms en -al est changée pour -aux au pluriel: un cheval → des chevaux
un animal → des animaux

4) Certains noms qui se terminent par -s, -x ou -z ne changent pas de forme au pluriel:
la souris → les souris
le nez → les nez

(Toma Tomescu, Alexandra Ciucă - VIII A)

Quelques blagues...

- ❖ Une maîtresse dit à ses élèves:
- Si je dis „Je suis belle” c' est à quel temps? Un élève répond:
- Sûrement au passé, Madame!
- ❖ Pouvez-vous découvrir la signification des calculs?
2+2=poisson
3+3=8
7+7=triangle

(Teodora Mateescu - VII B)

Compétences artistiques, compétences linguistiques

Chut...

Un petit doigt sur mon front
J'écoute voler un papillon
Un petit doigt sur mon nez
J'écoute voler un perroquet
Un petit doigt sur ma joue
J'écoute voler un hibou
Un petit doigt sur mon oreille
J'écoute voler une abeille
Un petit doigt sur mon menton
J'écoute voler un bourdon
Un petit doigt sur ma bouche
J'écoute voler une mouche

Chuuut ! 0.

(desen de Nicolas Brad - V B)

❖ Bien dressé

Deux singes discutent dans un laboratoire :

- Tu vois le type en blouse blanche là-bas ? Eh bien, j'ai réussi à le dresser. À chaque fois que j'appuie sur ce bouton, il m'apporte une banane.

❖ Projet d'avenir

Une éléphant demande à sa fille :

- Que penses-tu faire quand tu seras grande comme moi plus tard ?

- Un régime !

❖ Toto et le vase

En visite dans un musée, Toto bouscule un vase qui tombe par terre et se casse en mille morceaux. Le directeur arrive et s'empare :

- Tu te rends compte ?? Tu viens de casser une pièce vieille de 900 ans!

- Ah ? Ouf, j'ai eu peur, je croyais qu'elle était neuve!

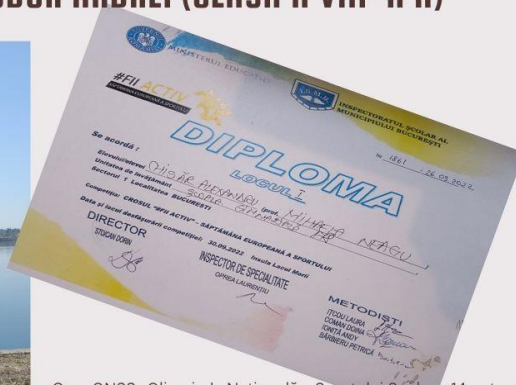
Sport

SPORT

CROS "#FII ACTIV"

Săptămâna Europeană a Sportului 30 Septembrie 2022
CHISĂR ALEXANDRU-MIHAI (clasa a VIII-a A) - Locul II
IONESCU TUDOR ANDREI (CLASA A VIII-A A)

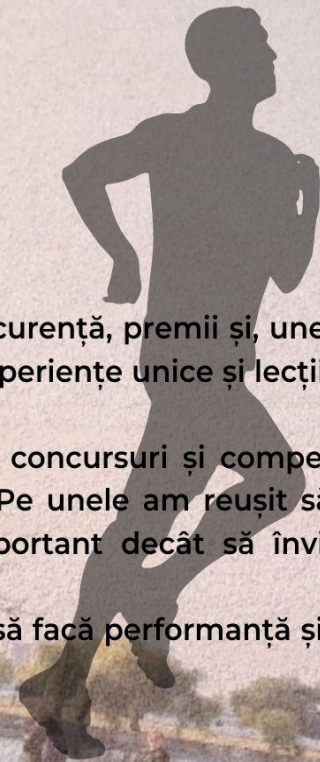

Cros ONSS- Olimpiada Națională a Sportului Școlar - 14 octombrie 2022
CHISĂR ALEXANDRU-MIHAI (clasa a VIII-a A) - Locul I
Etapa pe sector- calificat la faza națională de la Botoșani din 22 aprilie 2023

Competiția

Pentru unii oameni, competițiile înseamnă doar concurență, premii și, uneori, dezamăgiri, dar pentru mine, concursurile reprezintă experiențe unice și lecții de viață.

Eu, la rândul meu, am participat la o mulțime de concursuri și competiții sportive. Printre acestea se numără și probe de cros. Pe unele am reușit să le câștig, iar pe altele nu, dar există un lucru mai important decât să înving: experiența. Experiența m-a învățat așa:

1. Competițiile nu sunt pentru toți. Nu oricine poate să facă performanță și nu oricine poate suporta provocările unui concurs.
2. Pentru a reuși, trebuie mai întâi să greșești.
3. După ce greșești, înveți și aplici.

În primul rând, pentru o competiție trebuie să muncești, trebuie să dedici timp și energie. Nimic în viață nu apare ușor și, dacă îți dorești să ai rezultate, munca îți va fi prietenă și răbdarea ajutor, iar după tot efortul depus, dacă a meritat, satisfacția se va ivi singură.

Apoi, trebuie să accepți că nu poți câștiga orice competiție, îți poți propune, dar nimic nu garantează că vei câștiga. Dar, atunci când nu reușești, trebuie să faci un pas în spate și să vezi de ce nu s-a întâmplat cum ai vrut tu. Este necesar să îți pui singur întrebări și tot singur să cauți răspunsul. După un eșec, aceasta este abordarea corectă.

Foarte important și nu în ultimul rând, trebuie să înveți. Toată lumea spune asta, dar mulți nu înțeleg rostul învățării. După ce greșești este important să înveți, altfel, ai greșit degeaba, nu ai nicio satisfacție, iar efortul pe care l-ai depus este nesemnificativ. Acesta este cel mai important pas în a ajunge un învingător. Dacă îți cunoști greșelile, atunci ești pe jumătate câștigat, tot ce mai rămâne este să te antrenezi și să fii atent la greșelile anterioare, pentru a nu apărea din nou.

Să nu renunți niciodată! Dacă tu îți dorești cu adevărat să reușești, nimeni nu îți va sta în cale, iar dacă tot nu câștigi, atunci cineva și-a dorit mai mult ca tine.

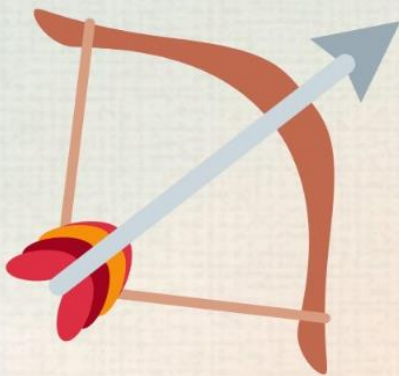
Alexandru Chisăr, Clasa a VIII-a A

DE PE GOOGLE (ȘI NU NUMAI) ADUNATE...

Știați că ... ?

... în fiecare an, se produc mai mult de 100 de milioane de tone de citrice?

Portocalele dețin mai mult de o jumătate din total.

... Tisa, azi arbore ocrotit, era folosit pe vremea lui Ștefan cel Mare la confecționarea arcurilor?

... Teiul lui Eminescu din Iași are peste 200 de ani?

... turmele de bivoli africani fac decizii prin voturi? Una câte una, femelele se ridică și se uită în direcția propusă, iar apoi își continuă drumul.

Să mai și râdem...

Profesorul: -Andrei, spune-mi ceva despre moartea lui Decebal.

Andrei:- Condoleante!

Un băiat către tatăl său:

-Tata vrei sa îți povestesc cum a fost prima mea cursa cu masina ta, sau astepti stirile de la ora 17:00?

Educatorea o întreabă pe Măriuca la grădiniță:

- De unde ai tu, Măriuco, părul așa frumos și bogat? De la mămica ta sau de la tatăl tău?
- Cred că de la tata, că el nu mai are deloc.

Un copil plângea pe hol. Profesoara îl vede.

- Copile, de ce plângi?
- Un copil mi-a furat plăcinta!
- A fost cu intenție?
- Nu, cu brânză.....

Pagină realizată de Bianca Androne, clasa a VIII-a A

OK

Colectivul de redacție:

Director: *prof. Mihaela Gabriela Nițe*

Redactor Șef: *prof. Iuliana Cîrje*

Tehnoredactor: *informatician: Georgeta Loredana Marin*

prof. Constanța Stanciu

prof. înv. primar Ana Maria Butnaru

Colectiv de redacție cadre didactice:

Constanta Stanciu

Ana Maria Butnaru

Mihaela Carmen Udriște

Elena Panțer

Elena Iorgulis

Raluca Mihaela Milescu

Nina Paraschiv

Gabriela Popescu

Colectiv de redacție elevi ai Clasei a VIII-a A:

Andreea Mitea

Cristiana Oprea

Carina Marin

Toma Tomescu

Alexandra Ciucă

Ana Maria Predescu

Matei Iliescu

Alexandru Chisăr

Alexia Stancu

Bianca Androne

Tudor Moșteanu

Prezenta lucrare se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial în scopul promovării creativității și stimulării interesului pentru lectură a tinerei generații.

Revista "Aripi de Pajura"
ISSN 2821 – 4528 ISSN-L 2821 – 4528

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 178
STR. DRIDU NR.2, SECTOR 1, BUCUREȘTI
TEL/FAX: 021 667.03.35

E-mail: scoalanr178@gmail.com Site: www.scoalanr178.ro

ISSN 2821 – 4528 ISSN-L 2821 – 4528